

[Per Federspiel.]

fra socialdemokratiet, som dog har haft regeringsansvaret i en lang årrække, hopper på en limpind af den art.

Bilgrav-Nielsen: Da mit partis ordfører hr. Jens Peter Jensen (Agerskov) ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne kort udtrykke, at vi ikke kan medvirke ved lovforslagets gennemførelse. Jeg gør det, idet jeg henviser til de bemærkninger, hr. Jens Peter Jensen (Agerskov) fremsatte ved første behandling.

Kurt Brauer: Der er talt noget om blinde høns' evne til at finde korn, og der er talt noget om kyllinger heroppefra. Må jeg sige, at jeg har hørt om blinde høns, som kan lægge æg, og det forekommer mig, at det er det, der er tilfældet i denne sag. Med en henvisning til min tale under første behandling, som har taget højde for problematikken omkring hædersgave i anledning af 25 års jubilæet versus tanken om simpel retfærdighedshandling, skal jeg udtrykke, at det efter min opfattelse er motivering nok til at anbefale at stemme for forslaget.

Jeg skal også give min tilslutning til den tanke, hr. Albertsen rejser her, om, at de grupper af besættelsestidsofre, der ikke falder ind under loven, på en eller anden måde får deres forhold drøftet. Vi kan jo af egen drift rejse sager i det faste socialudvalg også i sommerferiens løb, og det er vel nemmest at gøre det på den måde, at man sender ministeren et eksemplar af debatten ved førstebehandlingen, hvor problemerne er udførligt omtalt, og beder om hendes bemærkninger og om en undersøgelse af de kommentarer og de påstande, som denne debat indeholdt, for jeg vil medgive, at noget af det foreløbig er på påstandsplan.

Kai Moltke: Jeg skal ikke drøfte korn, for vi har jo kornloven senere på dagsordenen. Jeg vil derimod gøre opmærksom på, at det er muligt, det havde været bedre, om man havde stillet forslaget før jubilæet i forbindelse med hædersgaverne, men når man her fra socialministerens side indrømmer, at man sammen med veteranerne fra den periode vil tage hele spørgsmålet op om en positiv

ordning, så ved vi alle sammen, at det er noget, der vil tage et stykke tid, eftersom vi jo ikke får det vedtaget, lige når folketinget træder sammen igen. Jeg vil meget indstændigt henstille, at man, når man ser på dem af mine kammerater fra koncentrationslejrene, som det er gået ud over, og som vitterlig trænger til hjælp, lader være med at slå dette hen som en vittighed, men at man betragter det som et nødtørftigt bidrag til en række af dem, som det gik ud over i besættelsestiden.

Forslagsstilleren (Hanne Reintoft): Jeg tror, det ville være klædeligt, om man skiftede til en lidt anden holdning i denne sag. For det første er det ikke nogen vanvittig morsomhed, at folk fra besættelsestiden er nødt til at skrive til statsministeren og bede om en beskeden ekstraydelse, fordi deres vilkår er så dårlige, som de er. Det er heller ikke særlig morsomt, at statsministeren afslår det, og det er heller ikke særlig morsomt, at vi andre for at hjælpe dem er nødt til at komme med dette forslag. Jeg kan heller ikke se det ubegribeligt vittige i — selv om det er et betydeligt mindre ubehag — at jeg var syg den 26. maj, det må jeg sige; men det er åbenbart en speciel form for konservativt vid, som hr. Adam Møller dyrker.

Jeg synes heller ikke, man skulle snakke så meget om paradenumre, når man hører til dem, der har fejret befrielsen — dem hører jeg ikke til, men det er der andre, der gør — ved at stå i lange parader og afvente den konges kransenedlæggelse, hvis forgænger helt indtil 1943 modarbejdede modstandsbevægelsen ved at opfordre til ro og orden.

Endelig synes jeg heller ikke, man skulle komme og snakke om et enten-eller med den halve million kroner, der om året skal tilgå Frihedsfonden. Vi ved alle, og socialministeren kan ikke modbevise det, at det først blev bevilget, efter at man havde tømt Frihedsfonden, fordi man ikke indtil 1968 havde sørget for at få revideret loven specielt for de langtidsillegale og enkerne.

Altså er det hele slet ikke så morsomt, og det er med beklagelse, jeg må indse, at regeringspartierne ikke kan følge forslaget, samtidig med at jeg selvfølgelig er glad for min-